

ÜFŐVÁROSI BÍRÓSÁG

13.K. 30.909/2007/8.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság a *Dr. Fodor Ügyvédi Iroda* (cím ügyintéző ügyvéd: dr. Fodor Valéria) által képviselt **felperes** (cím.) a *Grósz Zoltán őrnagy* által képviselt **Vám- és Pénzügyőrség Közép-Magyarországi Regionális Parancsnokság**(cím.; hivatkozási szám: 16151/2006.) alperes ellen, jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

A bíróság felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg az államnak 7.000 (hétezer) forint tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéket.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

A Pesti Jövedéki, Adójegy és Zárjegy Hivatal ellenőrzés alapján megállapította, hogy a **I.Kft.** közösségből beszerzett jövedéki terméket forgalmaz belföldön, ezzel kapcsolatban adófizetési kötelezettséget nem teljesít. A számlák szerint felperes is vásárolt a jövedéki termékekből.

A Vám- és Pénzügyőrség 18. számú Fővámhivatal (a továbbiakban: első fokú hatóság) a 2006. szeptember 21-én végzett ellenőrzése alapján megállapította, hogy felperes 2005. február 2-a és 2006. május 9-e között a **I.Bttől**, illetve a **I.Kft.-től** 14 darab 0,375 literes kiserelésű ... (a továbbiakban: ...), és 31 darab 0,375 literes kiserelésű ... (a továbbiakban: ...) megnevezésű terméket vásárolt. A termékeket motor, illetve az üzemanyagrendszer tisztítása céljából vásárolta, és használta fel. A termék termékleírással el volt látva. (7/F/2.) Felperes a termékek után jövedéki adót nem fizetett.

Az első fokú hatóság 2006. november 20-án kelt 3585/1-2006. ügyiratszámú határozatában 100.000 forint jövedéki bírság megfizetésére kötelezte felperest. A döntést azzal indokolta, hogy felperes adóköteles ásványolaj terméket - üzemanyag-adalékot - vásárolt, melynek adózott voltát nem igazolta. Megállapította, hogy ... benzín üzemanyagrendszer tisztító, a ... diesel rendszer tisztító. A határozat a jövedéki adóról és jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény [a továbbiakban: Jöt.] 50. §-ának (2) bekezdésére, és 114. § (1), (2) bekezdés b) pontjára, valamint (3) és (4) bekezdésére hivatkozott.

Fellebbezés arra hivatkozott, hogy a termékek kizárólag tisztítási célt szolgálnak. A termékek adómentes ásványolaj termékek, mivel a ... biodiesel, a ... mosó- és tisztítókészítmény.

Alperes 2007. január 17-én kelt 16151/2006. iktatószámú határozatával helybenhagyta az elsőfokú határozatot. Arra hivatkozott, hogy a **I.Bt.**, és a **I.Kft.** üzemanyag adalékként kínálta, értékesített a termékeket, melyek a Jöt. 15. §-ának (2) bekezdése és 52. § (2) bekezdése alapján, függetlenül a termék vámtarifa besorolásától, ásványolaj termék.

Alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt benyújtott kereset a határozat elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte, továbbá felperes perköltséget igényelt.

A fellebbezésének fenntartása mellett arra hivatkozott, hogy az üzemanyag-adalék üzemi körülmények között használható, fő jellemzője, hogy a motor teljesítményét fokozza, ezzel szemben a vásárolt termékeket szerviz-körülmények között, a gépjármű üzemanyagához, motorolajához hozzáöntve, gépkocsik javításhoz használta, motorikus, illetve üzemanyagrendszer alkatrészek tisztítására. Kifejtette, hogy kizárólag az üzemanyagrendszer, és motorbeltér tisztítására - szennyeződések, eltömődések, üzemképesség visszaállítás céljára - vásárolta.

Álláspontja szerint közömbös, hogy a **I.Bt.**, illetve a **I.Kft.** miként kínálta a terméket. Vásárlóként a termék adózott voltának igazolását sem kérhette az eladótól, mivel a kiskereskedelmi forgalomba vásárolt terméknél nem kell meggyőződnie a termék utáni adókötelezettség teljesítéséről. Ezért az adózás alóli elvonás terhére nem értelmezhető.

Elfogadhatatlannak tartotta a vámtarifaszámot mellőzését, és a termék angol név alapján történő minősítését. Csatolta a ... és ... termékre a 2007. december 20-tól hatályos DE HH/2107/07-1, és DE HH/2108/07-1 számú közösségi kötelező vámtarifa besorolását (8/F.).

Arra is hivatkozott, hogy a bírság összege méltánytalan számára. Állításának igazolására csatolta a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Kémia Technológia Tanszékének szakvéleményét (7/F/3).

Utalt arra, hogy termékek mosó-, tisztító készítmények, nem sorolhatók az ásványolaj termékek körébe.

Műszaki szakértő kirendelését kérte arra, hogy az ... és ... nem fokozza a jármű teljesítményét.

Felperes szerint a jövedéki adó csak az eladóknak kell fizetnie.

Alperes a kereset elutasítását, és felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Ellenkérelmében fenntartotta határozatát.

A bíróság a határozat végrehajtásának felfüggesztés iránti kérelmet elutasította.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem alapos.

A bíróság az alperes határozatát a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 324. §-ának (2) bekezdés a) pontjában foglaltak, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény [a továbbiakban: Ket.] 109. §-ában foglaltak alapján vizsgálta felül, a tényállást a felek nyilatkozatai, a bírósági eljárásban beszerzett és csatolt iratok, valamint a közigazgatási iratok alapján állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK 31. számú állásfoglalása szerint az ügyfél anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésre, illetve a közigazgatási szerv téves jogértelmezésére hivatkozással kérheti a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát. Az eljárásjogi jogszabálysértés csak akkor eredményezheti a határozat hatályon kívül helyezését, megváltoztatását,

ha az ügy érdemére is kiható olyan súlyos eljárási szabálysértés történt, amely a bírósági eljárásban sem orvosolható.

A bíróságnak abban kellett állást foglalni, hogy alperes határozata megalapozott-e a keresettel érintett körben, azaz, jogszerű-e a jövedéki bírság megfizetésére való kötelezés.

Felperes a megvásárolt termékkel kapcsolatban különböző, egymást is cáfoló, kizáró állításokat tett. A Jöt. 50. §-ának (2) bekezdése szerint ásványolajnak minősül bármely olyan termék, amelyet belső égésű motorok üzemanyagaként vagy üzemanyagok adalékaként vagy hígítóanyagaként, továbbá tüzelő-, fűtőanyagként kínálnak, értékesítenek vagy használnak fel, ez utóbbiak közül kivéve a 2713 vámtarifaszámú petrolkokszot, a tözeget vagy egyéb szilárd szénhidrogént, valamint a fűtési, tüzelési célú földgázt.

A Jöt. 50. §-ának (4) bekezdés f) pontja alapján megfigyelt terméknek minősül - az (5) bekezdésben foglalt eltéréssel - az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiserelésű 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó biodízel.

A csatolt közösségi kötelező vámtarifa besorolás 7-9. pontja kizárja a LFC, DFC biodízelnaként való tarifális besorolását, ugyanis mindkét terméket szénhidrogén tartalmú kőolajpárlatként jellemzi. Továbbá a hatóság sem sorolta a terméket 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó biodízelnak. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Kémia Technológia Tanszékének szakvéleménye (7/F/3) ezzel egybeesik, mivel a termék összetevői alapján a 3824 90 95 vámtarifaszám alá sorolást tartja a legalkalmasabbnak. A bíróság megállapította, hogy felperes bizonyítékai a biodízelnél vonatkozó állítást egyértelműen cáfolták, ezért a bíróság a vámtarifa besorolásból kiinduló állítást nem fogadta.

A Jöt. 50. §-ának (2) bekezdése alapján a vámtarifa besorolástól függetlenül bármely termék ásványolaj terméknek minősül, ha belső égésű motorok üzemanyagaként vagy üzemanyagok adalékaként kínálnak, értékesítenek vagy használnak fel. Azt, hogy a terméket milyen célra kínálnak, értékesítenek a terméken található, vagy ahhoz mellékelt felhasználási útmutatóból állapítható meg.

A ...-n található útmutató (/F/2.) szerint, egy doboz terméket egy tele tartály üzemanyaghoz töltve, 0,25 %-os keverési arányban kell „alkalmazni adalékként. Az útmutató szövegszerűen kimondja, hogy a termék a dízel üzemanyag adaléka, ezért felperesnek ezzel ellentétes állítása iratellenes, megalapozatlan, bizonyítékai az útmutató cáfolására nem voltak alkalmasak.

Az ... termék a jármű üzemanyagtartályba történő beöntés után volt használható. Felperes a terméket a jármű üzemanyagának leengedése után használta (kereset 1. oldal, 8. számú jegyzőkönyv 2. oldal), akként, hogy az üzemanyagtartályba töltve, a motort járattva átmosta az üzemanyagrendszert. Köztudomású, hogy a robbanómotor működésének elengedhetetlen feltétele az üzemanyag, anélkül a motor nem használható. Az üzemanyag leengedése után a vásárolt termék lesz a jármű üzemanyaga, a termék ekként kerül felhasználásra, függetlenül attól, hogy eredetileg nem erre szolgált. Ebből következően a termék, mint üzemanyag ásványolajnak minősül a jövedéki adó rendszerben.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az ... és ... ásványolajként jövedéki adóköteles termékek, mivel üzemanyag adalékként kínálták, illetőleg üzemanyagként használta felperes. A

bíróság rámutat, az ásványolaj terméké minősítésnél nincs jelentősége, hogy milyen hosszú ideig, illetve milyen körülmények között (üzemszerű, vagy javítási) kerül adott termék üzemanyagként, vagy adalékként felhasználásra, ahogy annak sincs jogi jelentősége, hogy a termék az üzemanyag közvetlen felhasználásán keresztül a jármű üzemszerű használatát elősegíti-e, vagy nem. Erre figyelemmel a bíróság mellőzte a műszaki szakértő kirendelését.

A Jöt. 114. §-ának (1) bekezdés b) pontja szerint, az, aki olyan jövedéki terméket birtokol, szállít, értékesít, használ fel, amit nem adóraktárban állítottak elő vagy - import jövedéki termék esetén - nem vámkezelték, a jövedéki termék mennyisége után jövedéki bírságot köteles fizetni. Ilyen terméknek kell az adózás alól elvont terméket is tekinteni, aminek adózott voltát vagy adófelfüggesztés mellett történő szállítását birtokosa, szállítója, értékesítője, felhasználója számlával, egyszerűsített számlával, termékkísérő okmánnyal, borkísérő okmánnyal, egyszerűsített kísérő okmánnyal, vámokmánnyal, illetve más, hitelt érdemlő módon nem tudja bizonyítani. Ebből következően a birtokos felelősségét azzal nem mentheti ki, hogy szabályszerűen vásárolt terméket, ugyanis a jóhiszeműséget, és a gondatlanságot nem értékeli a törvény az adóköteles termék birtoklójának javára, vagy terhére.

A Jöt. 114. §-ának (1) bekezdése és (2) bekezdésének együttes értelmezése alapján az adózás alól elvont termék után jövedéki bírságot kell fizetni. A felhívott előírások értelmében, felperes csak azzal menthette ki magát a jövedéki bírság fizetés következménye alól, ha a Jöt. rendelkezései alapján bizonyítja, hogy a beszerzett üzemanyag-adalék nem minősül adózás alól elvont terméknek. Erre vonatkozó bizonyítékot felperes nem adott elő.

A bíróság rámutat, felperes azzal nem menthette ki felelősségét, hogy a Jöt. alapján a kérdéses jövedéki termékek után másnak (adóraktár engedélyesnek, stb.) már adófizetési kötelezettsége keletkezett. Felperes állítása helytálló, de irreleváns, mivel nem az adókötelezettségéért kellett felelnie.

A jövedéki bírság kiszabása törvényben meghatározott objektív körülményeken alapul, ezért ha megállapítható, hogy a jövedéki terméket nem adóraktárban állították elő, vagy utána jövedéki adót senki nem fizetett, az ilyen terméket birtokló jövedéki bírság megfizetésére kötelezhető a birtoklás, és az adó meg nem fizetése okán.

A Jöt. 114. §-ának (4) bekezdése szerint, az a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó és más gazdálkodó szervezet [a Polgári Törvénykönyvről szóló, többször módosított 1959. évi IV. törvény 685. § c) pont], amely az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott tevékenységet folytat, és jogsértés követ el, minimum 100.000 forint jövedéki bírság megfizetésére kötelezhető. Felperesnek a kiszabható legalacsonyabb összegű bírság megfizetését írta elő a határozat, ezért jogsértés nem állapítható meg.

Felperes nem bizonyított olyan körülményt, ami alapján a jövedéki bírság jogsértő kiszabása megállapítható lett volna, ezért a bíróság felperes keresetét a Pp. 339. §-ának (1) bekezdése alapján elutasította.

Felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték összegének viselésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles.

Felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségét megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. §-ának (1) bekezdése zárja ki.

, 2008. év február hónap 26. napja

. Koltai György sk.
bíró

A kiadmány hitelül: